

Νάτος Παναγιώτης
Ηρακλής - Θεμιστοκλής
43100 Καρδίτσα

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Εφημερίδα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών
Χρόνος 49 Αριθμός φύλλου 12
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Διμ. έκδοση ΔΕΜΕΡΗΣ 90
Διεύθυνση Αγ. Αναστασίας 5 Περισσός Αθήνα

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Πάει και το 1990. Μπαίνουμε στην τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα. Το ρολόι του χρόνου δουλεύει ανελέητα, αδυσώπητα. Αιώνες, χιλιετίες, εκατομύρια και δισεκατομύρια χρόνια. Γενιές και γενιές ανθρώπων έρχονται, περνούν και χάνονται στον ορίζοντα της ιστορίας. Τα αστερία κινούνται χωρίς σταματημό εδώ και δέκα δισεκατομύρια χρόνια, δηλαδή από τότε που διαμορφώθηκαν οι αστρικές ομάδες, σύμφωνα με την επιστημονική άποψη. Ας ...προσγειωθούμε όμως στο κλίμα των ημερών, για να γευτούμε αυτή τη γλυκερά αίσθηση του 12ήμερου συνδυασμένη με τις εμπειρίες και τις αναμνήσεις απ' το παρελθόν. Θα ακούσουμε και πάλι τα γλυκόχη «τρίγωνα - κάλαντα», «αρχιμηνιά και αρχιχρονιά», και «σήμερα τα φώτα και οι φωτισμοί». Οι τρεις γωνιές του τριγώνου: Τα Χριστούγεννα είναι η πάνω γωνιά του τριγώνου, η μια από τις δυο κάτω η πρωτοχρονιά, και η άλλη τα φώτα. Οι τρεις κορυφαίες μέρες του 12ήμερου. Δώδεκα μέρες γιορταστικές, με τα εθιμά τους, που άλλα τρεμοσβήνουν στο διάβα του χρόνου, και άλλα φτάνουν στο κατώφλι του 20ου αιώνα, μαζεμένα στο τέλος της χρονιάς που φεύγει και στην αρχή της χρονιάς που έρχεται.

«Η μέρα θρέφει το μήνα και ο μήνας το χρόνο», λέει η παροιμία. Το Δεκέμβρη η μέρα γίνεται ελάχιστη και το Γενάρη αρχίζει να μεγαλώνει. Δεκέμβρης και Γενάρης, δυο μήνες που είναι τόσο δεμένοι μεταξύ τους, που δε μπορούν να νοηθούν χωριστά. «Το Δεκέμβρη η μέρα, καλημέρα καλησπέρα» λέει άλλη παροιμία για τη συντομία της μέρας αυτό το μήνα, αλλά και «χιόνια του Δεκέμβρη, χρυσάφι του καλοκαιριού». Το τέλος της σποράς συμπίπτει

επίσης με το Δεκέμβρη, ενώ ο Γενάρης είναι μήνας του κλαδέματος για τους αγρότες. Οι Ψαριανοί λένε για το Γενάρη: Αδερφέ Μιχάλη, τώρα το Γενάρη, οι δύο ένας γίνονται κι ο μοναχός κουβάρι». Ο Δεκέμβρης σε διάφορες περιοχές είναι γνωστός και άλλα ονόματα. Τον λένε και Καλαντάρη (από τα κάλαντα), Χριστούγεννα, Χιόνια, Αποσπείρη (μετά τη σπορά) και χαμένο (γιατί η μέρα «χάνει» όλο και περισσότερο). Το Γενάρη τον λένε και Μεσοχείμω, Κλαδευτή, Μεγαλόμηνα και Γατόμηνα. Τους δυο αυτούς μήνες είναι και τα περισσότερα έθιμα, στη διάρκεια των γιορτών του 12ήμερου. Από τα έθιμα αυτά άλλα είναι ελληνικά, με ρίζες ακόμα και στην αρχαιότητα, και άλλα είναι ξενόφερτα ή μολυσμένα με ξένα έθιμα. Έτσι το Χριστουγεννιάτικο δέντρο είναι έθιμο των σκανδιναβικών λαών, απ' τους οποίους το πήραν οι Γερμανοί και οι Βαυαροί το μετέφεραν στην Ελλάδα. Πάντως κάποια αμυδρά προμνήματα και αυτού του έθιμου, βρίσκουμε στην αρχαιότητα, όπου τα παιδιά κρυβαλούσαν ένα κλαδί ελιάς ή δάφνης γεμάτο καρπού αλλά και στολισμένο με άσπρα και κόκκινα κομμάτια μαλλιού ή άλλα στολίδια, σε γιορταστικές εκδηλώσεις.

Ένα άλλο έθιμο που σήμερα μάλλον έχει χαθεί, ήταν ο «Κωλοβελόνης». Δηλαδή ένα μεγάλο κούτσουρο από κορμό δένδρου, που έκαιγε στο τζάκι στη διάρκεια των γιορτών για να μη μπουν οι Καλικάντζαροι απ' την καπνοδόχο του σπιτιού. (τα παγανά) Τώρα βέβαια μας ξαφνιάζουν μπαίνοντας απ' το κουτί της τηλεόρασης, ενώ ο «Κωλοβελόνης» αντικαταστάθηκε απ' το λογαριασμό για το καλοριφέρ στα κοινόχρηστα... Θύμα κι αυτός της εξέλι-

ξης και του τεχνικού πολιτισμού, όπως και τόσα άλλα έθιμα. Πολλά όμως εξακολουθούν ακόμα να ζούν, σε πείσμα του καταλύτη και πανδαμάτορα χρόνου... Έτσι έχουμε τα κάλαντα των χριστουγέννων, τη πρωτοχρονιάς και των φώτων, που έχουν πραγματικά πανάρχαια καταγωγή.

Τον Άγιο Βασίλη με τις διάφορες παραλλαγές του, τη βασιλόπιτα, τα παραδοσιακά γλυκίσματα τις «αυγοκλούρες» και άλλα χριστόψωμα, το χριστουγεννιάτικο δέντρο που αναφέραμε, το ποδαρικό, τα δώρα, τις ευχές, τις κάρτες τους μπουναμάδες (απ' το ιταλικό «μπόνο μάνο», δηλαδή καλό χέρι). Τα φώτα εκτός απ' τα κάλαντα έχουμε το άγιασμα των νερών και τον αγιασμό στα σπίτια απ' τον παπά, την παραμονή των Φώτων (του Σταυρού). Χαρακτηριστικό για το έθιμο αυτό είναι το παρακάτω δημοτικό τραγούδι από την Εύβοια:

- Πούναι η μάνα σου βρε Γιάννη;
- Πάει στον ποταμό κι πλαιίνει
- Όχου η καταραμένη... Σήμερα τ' Σταυρού και πλαιίνει
- Παπάμου μ' έχει αφήσει μια κουλούρα και λεφτά.
- Όχου η καυμένη, ας είν' συγχωρεμένη, σήμερα τ' Σταυρού κι ας πλαιίνει...

Δεν είναι δυνατόν να αναφερθούμε εδώ σε όλα τα έθιμα και σε όλη την έκταση του 12ήμερου. Αναφέραμε ορισμένα απ' αυτά για να μπορούμε στο κλίμα των ημερών αυτών, που λίγο-πολύ όλους μας συγκινεί και μας κάνει να θυμηθούμε νοσταλγικά τα παιδιά μας χρόνια. Και ας ευχηθούμε το 1991 να είναι μια καλύτερη χρονιά, με λιγότερο άγχος, με περισσότερη αγάπη και κατανόηση ανάμεσα στους ανθρώπους, με λιγότερη αδικία, και με ειρήνη για όλο τον κόσμο.

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το Δ.Σ. του συλλόγου της Αθήνας αποφάσισε να πραγματοποιήσει τον καθιερωμένο χορό του χωριού στο κέντρο ΚΑΣΤΕΛΟ στις

Από την πλευρά του συλλόγου ευχή και επιθυμία είναι να μην λείψει κανείς χωριανός απ' αυτή την εκδήλωση. Είναι μια εκδήλωση που όλοι μας έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε να βρεθούμε πιο κοντά, να γλεντήσουμε και ακόμα να γνωριστούμε.

Το ποσό της κάρτας είναι 2700 δρχ. και προσφέρεται πλήρως μενού.

Πιστεύουμε σαν σύλλογος ότι είναι μια καλή τιμή και όπως εμείς οι βουνεσιώτες είμαστε γλεντσέδες κανείς δεν θα λείψει από αυτή την εκδήλωση

ΜΕ ΤΙΜΗ ΤΟ Δ.Σ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 27 Ιανουαρίου του 1991 πραγματοποιείται στον Περισσό η ετήσια Γ.Σ. του συλλόγου Περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιβάλλεται όλοι οι χωριανοί να συμμετέχουν στις Γ.Σ. και στις αρχιερεσίες της, γιατί όσο πάει ο σύλλογος αποδυναμώνεται, κι έχει ανάγκη από νέο αίμα και μαζικότητα. Γι αυτό λοιπόν ας μη λείψει κανείς χωριανός από την Γ.Σ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου στο Βόλο αποφάσισε να πραγματοποιήσει τον ετήσιο χορό των Βουνεσιωτών του Βόλου στις 15 Φεβρουαρίου, την Παρασκευή πριν από την τελευταία Αποκριά. Ο Χορός θα γίνει στο γνωστό κέντρο «ΓΙΑΝ-ΚΑ» στις Αλυκές. Διαθέτει μια πολύ καλή και άνετη αίθουσα καθώς και μια αξιόλογη ορχήστρα, που θα πλαισιωθεί από πολύ καλό κλαρίνο. Προσκαλούμε όλους του απανταχού Βουνεσιώτες να 'ρθουν και να γλεντήσουν μαζί μας.

Το Δ.Σ. Βόλου

ΕΝΑ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

του Λεωνίδα Ζαρκάδα

Όταν ιδρύθηκε το 1976, όπως έγραφα στο πρώτο φύλλο της Εφημερίδας μας, ο Σύνδεσμος των απανταχού Μορφοβουνιωτών (Βουνεσιωτών), επακολούθησε στις αρχές του 1977 η πρώτη Γεν. Συνέλευση της Εκλογής Γεν. Συμβουλίου κλπ. Ανάμεσα στα άλλα που αποφασίστηκαν στην Συνέλευση αυτή ήταν και ο ετήσιος χορός (συνεστίαση των μελών του Συλλόγου, που έγινε στις 27 Μαρτίου 1977.

Στη συνεστίαση αυτή πήρε μέρος κι ένας εξαιρετος φίλος, ο αξέχαστος, Σεραφείμ Τσιτσιάς με τη γυναίκα του. Για όσους δεν έτυχε να τον ξέρουν, καταγόταν από το Μοχάτο (Βλασίδου) - Καρδίτσας, ήταν Δασάρχης το επάγγελμα ως συνταξιούχος με το βαθμό του Επιθεωρητή Δάσων, πριν από πάρα πολλά χρόνια.

Ο Σ. Τσιτσιάς εκτός από άρωτος και υποδειγματικός στη δουλειά του, υπήρξε και εξέχων λογοτέχνης, που άφησε πολλά βιβλία με διηγήματα, με χρονογραφήματα, με ανέκδοτα, με ιστορικά στοιχεία της περιοχής της Νεβρόπολης, με τα ήθη και έθιμα των χωριών μας και με διάφορα άλλα θέματα. Για αρκετά χρόνια είχε την αποκλειστική Ευθύνη της έκδοσης του περιοδικού «Κυνηγητικά Νέα». Έγραφε τακτικά σε Εφημερίδες της Καρδίτσας και του Βόλου. Πολλά χρονογραφήματά του με ποικιλία θεμάτων πα... (όταν δεν υπήρχε τηλεόραση) μεταδόθηκαν από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών (το σημερινό 4ο πρόγραμμα)

Ο Σ. Τσιτσιάς λοιπόν που ήξερε αρκετά πράγματα για τη Βουνεσιώτικη λεβεντιά, όταν έζησε εκείνο το βράδυ μέσα σε τόσους πολλούς Βουνεσιώτες, ένθουσιάζτηκε πάρα πολύ από την εκδήλωση αυτή και έγραψε ένα άρθρο-ύμνο για τη Βουνεσιώτικη λεβεντιά και για το Βουνεσιώτικο ξεφάντωμα, στην ημερήσια Εφημερίδα «ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ» της Καρδίτσας, στο φύλλο της 9-4-1977, από το οποίο μας έφερε Εφημερίδα, η φωτοτυπία έμπλεξε στο αρχείο μου και νόμισα ότι την έχασα. Πρόσφατα βρέθηκε εκεί που δεν το περίμενα και νομίζω ότι αξίζει ν' απολαύσουν το άρθρο αυτό όσοι διαβάζουν την καλή μας εφημερίδα. Το παραθέτουμε όπως ακριβώς δημοσιεύτηκε:

Ένας ακόμα νεοσύστατος τοπικός σύλλογος των Θεσσαλών της... διασποράς και συγκεκριμένα αυτών, που βρίσκονται στην Αθήνα έκανε την περασμένη Κυριακή - 27 Μαρτίου - την πρώτη του κοσμική εμφάνιση σε γνωστή τα βέρα της Πρωτεύουσας. Πρόκειται για τους Βουνεσιώτες του πρώην ορεινού δήμου Νεβροπόλεως Καρδίτσας. Όποιος δεν γνώρισε τους ανθρώπους αυτούς, έχει μεσά-νυχτα για τη λεβεντιά των Αγράφων. Ένας ερευνητής του λαϊκού μας πολιτισμού και ιδιαίτερα του δημοτικού τραγουδιού γράφει ότι «η Ελληνική φυλή επέζησε, γιατί τραγούδησε πολύ». Και το τραγούδι στις χαρές και στις λύπες της ζωής - Φουντώνει την αγάπη για την πατρίδα και τη λευτεριά...

Νομίζω πως σ, όλη τη Θεσσαλία, τουλάχιστον σ' αυτή κανένας δεν τραγούδησε τόσο πληθωρικά όπως οι Βουνεσιώτες. Τους ενθυμούμε στο παλιό «Παζαράκι» στ' Α-σπρα Λιθάρια της Νεβρόπολης (πριν καταποντισθούν από τα νερά της τεχνητής λίμνης του Μέγδοβα) από τα παιδικά μου χρόνια... Στα υπαίθρια κλάμπ - Τσαρδάκι όπου συγκεντρώνονταν όλα τα χωριά των Αγράφων με «Ζυγιές, από λαλούμενα, οι Βουνεσιώτες έπαιρναν το πρωτάθλημα, κάθε χρόνο, στο ορεινό αυτό διήμερο φεστιβάλ χορού και τραγουδιού.

Αυτό το ίδιο ξεφάντωμα με τέφεραν στην Αθηναϊκή ταβέρνα πριν λίγες μέρες. Κάτι πήγε να κάνει στην αρχή η ορχήστρα με τα σύγχρονα λαϊκά τραγούδια. Γρήγορα όμως άστραψε και βρόντησε το αθάνατο κλαρίνο που ανάστησε τους κορυφαίους χορούς της Ελληνικής λεβεντιάς, τα τσάμικα. Η Ιτιά, ο αετός όλη η σειρά των τσάμικων φτέρωσε τους Βουνεσιώτες και λαμπάδιασαν την πίστα. Ήταν χαρά και απόλαυση των ματιών, όλων των αισθήσεων εκείνες οι «στριφλιώρες» οι χορευτικές φιγούρες, τα λυγίσματα και τα τσακίσματα, όλα τα χορευτικά τσαλίμια αυτών που έσερναν πρώτοι το χορό, άντρες και γυναίκες. Δεν μπόρεσε η άχαρη ρουτίνα της αθηναϊκής ζωής να διαβρώση την ψυχή τους, τη βρεφική πυτιά τους, με την οποία είναι ζυμωμένη η ζωή τόσων γενεών επάνω στα ηλιόφωτα των αρρενωπών βουνών των Αγράφων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

του Θωμά Κοντούλη (Δασκάλου)
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΑΓΩΓΗΣ
(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Η σχολική απόδοση του μαθητή, εξαρτάται, εκτός από την εφύια και τις ειδικές ικανότητές του και από την καλή σωματική υγεία, τη συναισθηματική σταθερότητα, την ψυχική γαλήνη, την καθαρή ατμόσφαιρα και την κανονική προσαρμογή.

Το σχολείο για να επιτύχει στο έργο δεν πρέπει να είναι μόνο σχολείο γνώσεων. Η αποστολή του πρέπει να είναι υψηλότερη. Πρέπει να είναι κατά κύριο λόγο σχολείο αγωγής. Το έργο πρέπει πρώτα να είναι παιδαγωγικό και ύστερα διδακτικό.

Βασική επιδίωξη και σκοπός του σχολείου είναι να μάθει τους μαθητές να γίνουν «άνθρωποι». Τι σημαίνει όμως «να μάθουμε τα παιδιά να γίνουν άνθρωποι»;

Πρώτο μέλημα στην αγωγή είναι ν' αποκτήσει το παιδί κοινωνική αγωγή. Να καλλιεργήσουμε την ευαισθησία στο παιδί και να το κάνουμε δημιουργικό άτομο. Το σχολείο δεν πρέπει να προσπαθεί να δίνει στα παιδιά μόνο γνώσεις, αλλά πρέπει ακόμη να κάμει τα παιδιά ανθρώπους να τα γεμίσει με ευγενή αισθήματα.

Το σχολείο πρέπει να κάμει τον άνθρωπο να γνωρίζει και να οδηγείται πάντα στο καλό. Να μη είναι επιπόλαιος. Να τον μάθει να σκέφτεται και να αισθάνεται. Να τον αποκαλύψει το μυστικό της επιτυχίας και ευτυχίας στη ζωή. Να είναι δημιουργικός. Να συνειδητοποιήσει την ευθύνη έναντι της ζωής και της ιστορίας. Να ελευθερωθεί από προλήψεις και δεισιδαιμονίες. Να γίνει άτομο κυρίαρχο του εαυτού του.

Για να πραγματοποιηθούν αυτά πρέπει το σχολείο να γίνει μια κοινωνία σε μικρογραφία. Το παιδί πρέπει να ζυμώνεται με τις ανάγκες και τα προβλήματα του κοινωνικού περιβάλλοντος. Το σχολείο με τις ορθές μεθόδους διδασκαλίας πρέπει να διπλασιάζει ανθρώπους ζωντανούς και δραστήριους.

Κανένας βέβαια δεν αγνοεί την αξία των γνώσεων. Οι γνώσεις για το πνεύμα είναι ότι τα μάτια για το σώμα. Οι γνώσεις μόνο δεν είναι επαρκείς για ν' αναπτύξουν τις ικανότητες και δεξιότητες του παιδιού, να βοηθήσουν στην απόκτηση καλών συνθηκών, στη διάπλαση του χαρακτήρα και τη συγκρότηση της προσωπικότητας, οι γνώσεις δεν επαρκούν να βοηθήσουν τους νέους να καλλιεργήσουν υψηλά ιδανικά, τα οποία δίνουν νόημα στη ζωή. Τα έθνη δεν επιβιώνουν μόνο με την οικονομική ανάπτυξη. Λαοί που δεν πιστεύουν στις παραδόσεις τους και δεν αφοσιώνονται στα ιδανικά, αργά ή γρήγορα είναι καταδικασμένοι σε παρακμή. Η υλική ευημερία δε λύνει τα προβλήματα μιας κοινωνίας και δεν κάνει τους ανθρώπους ευτυχείς.

Υπάρχουν σήμερα κοινωνίες που έχουν όλα τ' αγαθά, αλλά αναταράσσονται συνεχώς.

Ο παιδαγωγός ως άμεσος υπεύθυνος έναντι του μαθητή πρέπει να τρέφει παράλληλα με το πνεύμα και την καρδιά του μαθητή. Να καλλιεργεί το ήθος. Να αναπτύσσει την πρωτοβουλία, την κρίση και να ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Η παιδεία είναι η δύναμη και το φως, το οποίο οδηγεί τον άνθρωπο στην πνευματική και ηθική αυτονομία, την ολοκλήρωση και την τελείωση.

Προς ολοκλήρωση της αγωγής του παιδιού και θεμελίωση του έργου της αγωγής είναι απαραίτητη η αρμονική συνεργασία των δύο σπουδαίων παραγόντων της αγωγής, δηλ. του σχολείου και της οικογένειας. Χωρίς την ουσιαστική συμπάρσταση της οικογένειας, μόνο του το σχολείο δεν θα μπορέσει να επιτύχει αξιόλογα αποτελέσματα· ειδικότερα στη διάπλαση του χαρακτήρα και του ήθους στο παιδί.

Όταν οι επιδράσεις της οικογένειας είναι αντίθετες από τις επιδράσεις του σχολείου, οι δεύτερες εξουδετερώνονται σχεδόν τελείως, από τις πρώτες με αντίθετα αποτελέσματα στην αγωγή του παιδιού.

Η συνεργασία επομένως μεταξύ σχολείου και οικογένειας πρέπει να είναι στενή, αρμονική και ειλικρινής.

Με την αρμονική συνεργασία, η οικογένεια θα αναλάβει, ακεραίαν την παιδαγωγική ευθύνη έναντι του παιδιού και θα γίνει προσέγγιση απόψεων μεταξύ γονέων και δασκάλου, ώστε οι ενέργειες σχολείου και οικογένειας να συντονίζονται προς επιτυχίαν των σκοπών της εκπαίδευσης.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Ρόπης Σωκράτης	2000
Τσαταρώνης Βασίλειος	2000
Τουλιός Σωτήριος	1000
Ζαχαρίας Ελευθέριος	500
Καφετζής Θύμιος	1000
Ραχωβίτσας Θωμάς	1000
Κυριαζής Ηλίας	1000
Καφετζής Παναγιώτης	1000
Καλατζής Πολύβιος	2000

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΟΔΡΑΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ MORENO ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΨΑΡΡΗ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Στο Θεραπευτικό Κέντρο Ψυχοδράματος λειτουργεί θεραπεία για όλες τις μορφές ωεωρώσεων και ψυχώσεων όπως και για ότιδήποτε άλλο σχετικό με την ψυχική υγεία του ανθρώπου. Η θεραπεία γίνεται ατομική, ομαδική ή οικογενειακή. Επίσης λειτουργούν ομάδες για ζευγάρια με προβλήματα σχέσεων όπως και ομάδες για τοξικομανείς, εφήβους και παιδιά.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Μορένο σε συνεργασία με τα Ινστιτούτα Ψυχοδράματος της Σουηδίας, Γερμανίας και Νέας Υόρκης εκπαιδεύει ψυχοθεραπευτές με ειδικότητα το ψυχοδράμα και την ομαδική ψυχοθεραπεία.

Η φοίτηση διαρκεί τρία χρόνια και οι σειρές μαθημάτων εναλλάσσονται με αυτοθεραπεία και πρακτική εξάσκηση.

Η εκπαίδευση έχει να προσφέρει πολλά και σε άτομα που δεν θα ασχοληθούν ειδικά με την ψυχοθεραπεία, (όπως οι εκπαιδευτές, κοινωνικοί λειτουργοί, νοσοκόμες, αστυνομικοί, προσωπικό που δουλεύει σε διάφορα ιδρύματα, και άλλοι) αλλά που λόγω της δουλειάς τους έρχονται σε επαφή με άτομα με ειδικές ανάγκες.

Είναι η μοναδική δυνατότητα μετεκπαίδευσης στην Ελλάδα για νοσηλευτικό προσωπικό ψυχιατρικής, ψυχοθεραπευτές, ψυχολόγους και ψυχιάτρους που έχει το ίδιο υψηλό επίπεδο με τα Ινστιτούτα της Δυτικής Ευρώπης και Αμερικής. Οι καθηγητές αυτών των Ινστιτούτων θα αναλάβουν και το κυριώτερο μέρος των μαθημάτων της εκπαίδευσης, θα είναι οι εξεταστές και θα υπογράφουν τα διπλώματα.

Η εκπαίδευση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

Αυτοθεραπεία	500 ώρες
Διευθυντική Εξάσκηση	50 ώρες
Διεύθυνση Ψυχοδράματος	300 ώρες
Επίβλεψη από τρίτους	60 ώρες
Λειτουργία Επίβλεψης	40 ώρες
Ειδικά Σεμινάρια	90 ώρες
Θεωρία και Μέθοδο	250 ώρες
Σύνολο	1290 ώρες

Μετά από γραπτές και προφορικές εξετάσεις ο εκπαιδευόμενος θα εξεταστεί και στην πράξη διευθύνοντας μία ομάδα από θεραπευόμενους με την επίβλεψη του εξεταστή. Ένα μέρος της εκπαίδευσης όπως και οι εξετάσεις θα είναι στα αγγλικά με δυνατότητα μετάφρασης.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΟΔΡΑΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ Μορένο

Ιφιγένειας Ψαρρή

ΑΛΛΑΜΑΝΗ 45 ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. 41404 (Καθημερινά 3 μ.μ. εκτός Σαββάτου - Κυριακή)

ΜΟΙΑΖΟΥΜΕ Μ' ΕΝΑ ΤΙΠΟΤΑ

Σαν ένας κόκκος άμμου
στην Έρημη Σαχάρα,
Σαν μια νυφάδα χιονιού
στην παγωμένη Σιβηρία,
Σαν μια σταγόνα βροχής
στον απέραντο ωκεανό,
Σαν μυρμηγκιού αναπνοή
στο φύσημα τ' ανέμου,
Σαν αστεράκι ασημάντο
μεσ' τ' ουρανού το χάος.

Μοιάζουμε μ' ένα τίποτα
στη σφαίρα του απείρου
και φθίνουμε σαν τον καπνό
στον αργιλέ του Χρόνου·
μα παραμένει η στάχτη μας
για λίπασμα στην πλάση,
να φτιάξει τόπο γόνιμο
η νιότη να περάσει,
να συνεχίσει η ζωή
την πάλη με το χρόνο
και σαν πανέμορφη θεά
να κάθεται στο θρόνο.
Τα σύμπαντα να κυβερνά
το στέμμα της φορώντας
κι ο χρόνος να συντρίβεται
πάντα υποχωρώντας
Να βασιλεύει αιώνια
η ομορφιά κι η χάρη
και να φαντάζει η πλάση μας
σαν τρυφερό βλαστάρι
ΗΛΙΑΣ Α. ΚΥΡΙΤΣΗΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΕΝΑ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το Βουνέσι, όπως βρίσκεται στη μεγάλη διάσελα που οδηγεί από τα πρώτα βουνά της Πίνδου στο υψίπεδο της Νεβροπόλεως, αποτελεί ένα από τα ωραιότερα, πανοραμικά παρατηρητήρια της Ελλάδος. Μοναδικός εξώστης που κατοπτρεύει όλο τον απέραντο Θεσσαλικό κάμπο, από τα ριζά της Πίνδου, έως τα Χάσια και την Όρθυ, έως τα βουνά του Δομοκού, εκεί που σμίγουν ο ουρανός με τη γή. Για την πανοραμικότητα αυτή μετονομάστηκε το χωριό τους σε Μορφοβούνι.

Είναι σήμερα πρώτο σε πληθυσμό. Τον έφαγε το Μεσινικόλα που ήταν η παλαιά πρωτεύουσα του Δήμου. Αρκετές εκαντοντάδες βρίσκονται σήμερα στην Αθήνα και σ' άλλες πόλεις. Αλλά είναι και πολλοί που συντροφεύουν μόνιμα το πανέμορφο χωριό τους. Ο σύγχρονος μεταναστευτικός κυκλώνας που ρήμαξε τα χωριά μας, πέρασε ξόπεσα από το Βουνέσι. Πως ν' αφήσεις τέτοιους θαυμαστούς προγονικούς χώρους και τέτοια πασίχαρη ζωή. Μια ζωή που ξέρουν να τη χαίρονται, να την απολαμβάνουν οι Βουνεσιώτες όσο λίγοι άνθρωποι, ιδιαίτερα στη σημερινή καταναλωτική κοινωνία.

Είχε πήξει η αίσουσα της Αθηναϊκής ταβέρνας την νύχτα της Κυριακής. Στην ιδιαιτέρη συντροφιά μας, οι διαλεχτοί φίλοι μου Ηλίας Γιαννάκος και Λεωνίδας Ζαρκάδας δικηγόροι, ο ανεπανάληπτος σε αστέρευτο κέφι και έκρηξη ευφορίας Βάγιας Τσούλας αδελφός του Βασίλη, ο παλιός φίλος (από τα μαθητικά χρόνια του Σχολαρχείου Μεσινικόλα) Κώστας Βασαρδάνης ο τ. Δ/ν της του υγειον. Κέντρου Αθηνών Κατσάκος. Οι δύο τελευταίοι είναι Μεσινικολίτες. Ελάχιστο: ήσαν ξενοχωρίτες. Τα 98% των εκαντοντάδων της βραδιάς ήσαν Βουνεσιώτες, που κουβαλήθηκαν «εκ περάτων Αθήνας» στην παραθενική τους αυτή κοσμική εκδήλωση, που την τίμησαν και ο βουλευτής Καρδίτας - γείτονας του Βουνεσιού — φίλος κ. Λιάτος.

Συγχαρητήρια εγκάρδια οφείλονται σ' όλους που οργάνωσαν αυτή τη Βουνεσιώτικη βραδιά, ιδιαίτερα στη νεολαία που πήρε στα χέρια της τη διοίκηση του συλλόγου, μια ακόμη και εύφημη μνεία στα λαλούμενα της ορχήστρας, στους καλλιτέχνες του τραγουδιού και στον παλαίμαχο γέρο - Νάκο, γνωστό από τη παλιά θαυμάσια τηλεοπτική εκπομπή το «κατοστάρι».

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ Απο το Μορφοβούνι (Βουνέσι)

Εξαιρετικές επιτυχίες σημείωσαν και για το Ακαδημαϊκό έτος 1990-91 οι υποψήφιοι από το χωριό μας.

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας είχαμε δημοσιεύσει ορισμένα ονόματα. Όταν πληροφορηθήκαμε τα υπόλοιπα η εφημερίδα βρισκονταν στο τυπογραφείο και δεν μπορέσαμε να τα συμπεριλάβουμε, γι αυτό ξαναδημοσιεύουμε όλα τα ονόματα των επικτυχόντων με αλφαβητική σειρά.

1. Βασιλούλης Σεραφεύμ Θωμά - Βασίλ. Πολιτ. Επιστήμης και Δημόσια Διοίκηση Αθήνας
2. Καλαντζής Απόστολος Βασιλείου - Έλλης μηχαν. Μηχανολ. Πάτρας
3. Καφεντζή Σοφία Βασιλείου Φιλολογία Θεσ/νίκης
4. Καφεντζής Βασίλειος Δημητρ. - Φρειδ. Οικον. Επιστ. Παν. Πειραιά
5. Κοντοστέργιος Σωτήριος Θωμά Μαθηματική Αθηνών
6. Κοτσώνας Βασίλειος Κλεάνθη Εφηρμ. Πληροφορ. Αθήνας
7. Κουτσώνα Μαργαρίτα - Σοφία Ηλία Θεολογία Θεσ/νίκης
8. Λατίνος Φώτιος Αποστόλου Αισθητικός - Θεσ/νίκη
9. Μαυραντζάς Θωμάς Σωτηρ. Ευθυμ. Μηχαν. Ηλ. υπολογ. Πάτρας
10. Μαυραντζάς Νικόλαος Ιωάννης - Φρειδ. Ηλεκτρ. Μηχανολ. Θεσ/νίκης
11. Πανταζής Ιωάννης Ηλία - Γεωλογία Θεσ/νίκης
12. Πατσιαούρας Χρήστος Σωτηρίου - Ελένης Φυσ. Αγωγή Θράκης
13. Ρεφενέ Χαρίκλεια Αποστ. - Κων/ντίνας Νηπιαγωγών Θεσ/νίκης

Ρεφενέ Βασιλική του Θωμά και της Γεωργίας Φιλολογος - Αθήνα

15. Ρουμελιώτη Ευσέβεια Αντωνίου - Ελένης Ιστορ. Αρχαιολ. Θεσ/νίκης
16. Ρουμελιώτης Σωτήριος Αντωνίου - Ελένη Πολιτ. Μηχαν. Θράκης
17. Φώτος Αναστάσιος Θεοφάνη - Γεωργίας Χημ. Μηχαν. Θεσ/νίκης

Ο Σύλλογος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών τους συγχαίρει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Το καλοκαίρι του 1944, οι δυνάμεις της Εθνικής Αντίστασης στην περιοχή μας και γενικότερα σ' όλη τη Θεσσαλία, είχαν γιγαντωθεί και οι κατοχικές δυνάμεις (Γερμανοί) είχαν περιοριστεί στα μεγάλα αστικά κέντρα (πόλεις). Οι συγκρούσεις και αψιμαχίες ήταν συχνότερες και αιματηρές. Όπως ξανά αναφέραμε παρ' όλους τους κινδύνους, οι συγχωριανοί μας δεν μπορούσαν να μην ανεβοκατεβαίνουν στον κάμπο και στην Καρδίτσα, για βιοποριστικές ανάγκες.

Από τις τελευταίες στην περιοχή μας εξορμήσεις των Γερμανών τον Αύγουστο του '44, έχασαν τη ζωή τους στην περιοχή Φράγκου δυο ακόμα συγχωριανοί μας. Ήταν ο Απόστολος Πετζόπουλος (Πίτζιος) και ο Βασίλειος Βησσαρίου και οι δύο οικογενειάρχες με πολυμελείς οικογένειες.

Εργάζονταν στα κτήματά τους κοντά στο Φράγμα και βρίσκονταν στα αλώνια στην άκρη του χωριού, μαζί με πολλούς άλλους Φραγκιώτες. Όταν αντελήφθηκαν αιφνιδιαστικά Γερμανική επιδρομή, προβληματίστηκαν αν προλαβαίνουν να φύγουν και αμέσως αποφάσισαν να φύγουν καλπάζοντας με τα ζώα τους και τα παιδιά τους Βασίλειος και Ηλίας, με κάποιον ακόμα Αναγνωστόπουλο από το Φράγκο, προς τη Ράζια, διωκόμενοι και πολυβολούμενοι από τους Γερμανούς. Τελικά ξέφυγαν απομακρυνόμενοι και σώθηκαν μόνον οι τρεις νέοι. Τους άλλους που έπιασαν οι Γερμανοί στα αλώνια, δέκα τέσσερα (14) συνολικά άτομα, τους εκτέλεσαν αμέσως ψυχρά επί τόπου. Την ίδια περίπου εποχή σε μια άλλη εξόρμηση των Γερμανών προς την περιοχή Κατηνάρι - Αγ. Γεώργιο, φονεύθηκε ο Θεόδωρος Κατσακιώρης που έβσκε τα πρόβατά του στην Τσούκα κοντά στο Μύλο του Παπαδούλη.

Αυτές οι τελευταίες κατοχικές εχθροπραξίες τουλάχιστον στην περιοχή μας και οι προαναφερόμενοι συγχωριανοί μας αποτέλεσαν τα τελευταία κατοχικά θύματα.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου '44 οι Γερμανοί έφυγαν και από την Καρδίτσα και οι πανηγυρισμοί σ' όλα τα χωριά με κωδωνοκρουσίες ήταν απερίγραπτοι.

Στις πόλεις που ελευθερώνονταν υπήρχαν μεγάλοι κίνδυνοι δημιουργίας εκτρόπων και αντεκδικήσεων από την πιθανή αυτοδικία όσων είχαν διωχθεί και δεινοπαθήσει από τους ντόπιους συνεργάτες των Γερμανών.

Οι αντιστασιακές δυνάμεις και οι οργανώσεις αυτών, κάλυψαν αμέσως την ανάγκη δημόσιας τάξης, εγκαθιστώντας στις πόλεις την «Εθνική Πολιτοφυλακή».

Για το σκοπό αυτό επιλέγησαν από τις οργανώσεις και τον εφεδρικό ΕΛΑΣ όσοι θεωρούνταν κατάλληλοι και πιο μορφωμένοι, να μπορούν να παίξουν αστυνομικό ρόλο για τη δημόσια τάξη, ώστε ν' αποφευχθούν κρούσματα αντεκδικήσεων και αναρχίας. Ταυτόχρονα ορίστηκε ημέρα ειρηνικής διαδήλωσης του Λαού στην Πλατεία της Καρδίτσας.

Από όλα τα χωριά του Νομού, ξεκινήσαμε όσοι ήθελαν και μπορούσαν να μετάσχουν στην ειρηνική διαδήλωση - πανηγυρισμό. Θυμάμαι ότι από το χωριό μας ξεκινήσαμε πρωί πεζοπορία για Καρδίτσα γυναίκες, άνδρες και παιδιά ομαδικά, τραγουδώντας αντιστασιακό τραγούδι και έχοντας ορίσει τελικό σημείο συγκέντρωσης το ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ, για να μπούμε μετά θεαματικά μέσα στην πόλη.

Θυμάμαι ότι στην συγκέντρωση αυτή και την πορεία, πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξε ο συγχωριανός μας αείμνηστος Θωμάς Στέργιου Κοντοστέργιος, που ήξερε καλύτερα την Καρδίτσα.

Για μένα ήταν η πρώτη φορά που κατέβαινα στην Καρδίτσα και είχα περιέργεια να ιδώ και το υδραγωγείο που τονίζονταν σαν σημείο συγκέντρωσης και δεν πολυκατάλαβα τι πράγμα είναι αυτό, αλλά και την Καρδίτσα.

Όταν φθάσαμε συγκεντρωθήκαμε όλοι και με μεγάλο ενθουσιασμό και τάξη μπήκαμε στην πόλη και τελικά στην πλατεία, στην οποία είχε δημιουργηθεί διαχωρητό από τη μεγάλη κοσμοσυρροή από όλα τα χωριά του Νομού. Οι δρόμοι σ' όλη την πόλη είχαν γεμίσει από ανθρώπους, κάρρα και μεταφορικά ζώα.

Στην Πλατεία, επι ώρες πολλές μίλησαν με πάθος και ενθουσιασμό πολλοί άνθρωποι και τα πλήθη δονούνταν από ενθουσιασμό και διατράνωναν τη χαρά τους για την πολυπόθητη λευτεριά, που νόμιζαν ότι πλέον την είχαν στα χέρια τους.

Οι ΕΦΕΔΡΟΕΛΑΣΙΤΕΣ του Βουνεσιού, φεύγοντας από το χωριό, ακολουθήσαμε ως ένα σημείο, το τμήμα του ΕΛΑΣ, τελικά όμως κατευθυνθήκαμε προς την Κερασιά, με σκοπό να παραμείνουμε κοντά στη δική μας περιοχή, για να παρακολουθούμε άμεσα την εξέλιξη των επιχειρήσεων. Στην Κερασιά στήσαμε παρατηρητήριο στην άκρη του χωριού, εκεί όπου είναι σήμερα το Δημοτικό Σχολείο, από το οποίο μπορούσαμε να ελέγχουμε ένα μεγάλο τμήμα του δρόμου Κρουονερίου - Κερασιάς. Επειτα από λίγο, μια μικρή ομάδα Γερμανών φάνηκε να κινείται από Κρουονέρι προς Κερασιά.

Χωρίς καθυστέρηση με το χωρίς βάση πολυβόλο που είχαμε, ρίξαμε μερικές ριπές εναντίον τους και τους αναγκάσαμε να διαλυθούν και να εξαφανιστούν στο δάσος μέσα στο οποίο περνούσε ο δρόμος.

Την επομένη οι Γερμανοί αφού εγκατέστησαν πρωί-πρωί όλμους σε δύο κατάλληλα σημεία, από όπου μπορούσαν να ελέγχουν κάθε κίνηση μέσα και απάνω από την Κερασιά, εντόπισαν ένα πολυβόλο που είχαν εγκαταστήσει αντάρτες του ΕΛΑΣ, λίγο πιο ψηλά από το χωριό. Ερίξαν στο πολυβόλο αυτό μερικά βλήματα όλμου, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο σκοπευτής του πολυβόλου και να τραυματιστούν δύο άλλοι, από τους οποίους ο ένας σοβαρά στο πόδι του.

Υστερα απ' αυτό οι αντάρτες του ΕΛΑΣ, που ήταν όλοι κι όλοι 10-12, έφυγαν, μεταφέροντας και τους τραυματίες τους, και μείναν εκεί μόνο οι του Εφ. ΕΛΑΣ Βουνεσιού για να παρακολουθούμε τις κινήσεις των Γερμανών και να μεταδίδουμε ότι πληροφορίες είχαμε σ' ένα κλιμάκιο του ΕΛΑΣ με το οποίο είμαστε σε επαφή.

Μια Γερμανική φάλαγγα τελικά με την υποστήριξη των δύο φυλακίων που είχαν εγκαταστήσει απέναντι από την Κερασιά (όπως αναφέρω παραπάνω), μπήκε τελικά στην Κερασιά και συνέχισε, χωρίς καθυστέρηση, την πορεία της προς Ανθοχώρι (Φλωρέσι), Κρουοπηγή (Ζερέτσι), για να καταλήξει στο Μουζάκι. Στα χωριά που έμπαινε, κατά την πορεία της αυτή, έκαιγε 5-6 καλύβια ή σπίτια κι έφευγε, ίσως αυτό αποτελούσε ένδειξη ότι το χωριό είχε καταληφθεί.

Από το Μουζάκι ένα τμήμα Γερμανών ανέβηκε στο κοντινό χωριό Πορτί, που βρίσκεται δεξιά και απάνω από το δρόμο Μουζακίου - Αργιθέας, όπου υπήρχε ένα τμήμα του ΕΛΑΣ. Οι αντάρτες αιφνιδιάστηκαν γιατί περίμεναν τους Γερμανούς από τον αυτοκινητόδρομο ν' ανεβαίνουν προς το χωριό Πορτί κι όχι από τα υψώματα απάνω από το χωριό, προς τον αυτοκινητόδρομο.

Κατά τη συμπλοκή που επακολούθησε τραυματίστηκε θανάσιμα από ριπή αυτομάτου όπλου, ο αδελφός μου Απόστολος Γεωργ. Ζαρκάδας, φοιτητής της Ανωτάτης Εμπορικής Σχολής Αθήνας, 23 χρονών, που ανέφερα και παραπάνω. Είχε γεννηθεί στην Κερασιά (χωριό του πατέρα

Όταν τελειώσε ο πανηγυρισμός, αφού κάναμε και καμιά βόλτα στην πόλη, συγκεντρωθήκαμε για την πορεία της επιστροφής στο χωριό μας και φθάσαμε αργά το βράδυ.

Την ίδια εποχή, δηλαδή το καλοκαίρι του 1944, επικεμήνης της αποχώρησης των Γερμανών από την Ελλάδα, γίνονταν ζυμώσεις, διαβουλεύσεις και συναντήσεις μεταξύ της Εξόριστης Ελληνικής Βασιλικής Κυβέρνησης και των αντιστασιακών του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, που έστελναν αντιπροσώπους στο εξωτερικό, μέσω του δικού μας αεροδρομίου της Νεβρόπολης, με Αγγλικά αεροπλάνα. Έγιναν τέτοιες συναντήσεις στην Καζέρτα της Ιταλίας και στο Λίβανο και προσπαθούσαν να πλησιάσουν σε κάποια συμφωνία και τελικά κάπου κατέληξαν, για το πως θα χειρισθούν την εξουσία μετά την απελευθέρωση, ώστε ν' αποφευχθεί η μεταξύ τους σύγκρουση.

Όσο για την κατοχική κυβέρνηση των Αθηνών (Ράλλη κ.λ.π.) δεν λογαριάζονταν, διότι βαρύνονταν για τη συνεργασία τους με τους κατακτητές εναντίον του Ελληνικού Λαού και θα βλογοδοτούσαν για τις προδοτικές τους πράξεις.

Είναι όμως γνωστό ότι οι συζητήσεις εκείνες τότε, δεν γίνονταν αμερόληπτα και καλοπροαίρετα, με μοναδικό στόχο το εθνικό συμφέρον.

Αντίθετα γίνονταν με μεγάλη καχυποψία και στην ζυγαριά βάραινε περισσότερο το παραταξιακό συμφέρον.

Η εξόριστη Ελληνική Κυβέρνηση στηρίζονταν κυρίως στις πλάτες των Άγγλων, οι οποίοι εν όψει της αποχώρησης των Γερμανών, ενίσχυαν τις δικές τους δυνάμεις στην Ελλάδα, ώστε την κατάλληλη ώρα να μπορούν να στηρίξουν την δική τους παράταξη, για να εξασφαλίσουν πάση θυσία, την επιστροφή στην Ελλάδα του Βασιλιά Γεωργίου Β' οπωσδήποτε.

Από την άλλη μεριά το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, στηρίζονταν στις πράγματι αξιόλογες ένοπλες ντόπιες δυνάμεις του, που επι χρόνια πλέον γαβάνιζε με τους συνεχείς αγώνες εναντίον των κατακτητών και στο υπερισχύον λαϊκό δημοκρατικό φρόνημα και ίσως υπερεκτιμούσε την αποτελεσματικότητα αυτών των παραγόντων, μπροστά στην άκαμπτη Αγγλική αποφασιστικότητα και την πολυμήχανη δράση και χειρισμούς, ενός Τσώρτσιλ ('Αγγλου Πρωθυπουργού τότε) που στηρίζει μανιωδώς την αντίπαλο Βασιλική παράταξη.

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΤΟ ΒΟΥΝΕΣΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

Ενα εξάμηνο περίπου μετά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Ιταλών για τις οποίες έγινε λόγος παραπάνω και συγκεκριμένα στις 29 Νοεμβρίου 1943 έκαναν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις οι Γερμανοί στην ίδια περιοχή. Η διαφορά ήταν ότι οι Ιταλοί απέφυγαν να συγκρουστούν με τους αντάρτες ενώ οι Γερμανοί έκαναν κατά μέτωπο επίθεση στα τμήματά μας, έπειτα από καλή προετοιμασία και ανέβηκαν από την πρώτη κιόλας ημέρας εκεί, κι ακόμα έφτασαν μέχρι τη Νεράιδα και σε άλλα χωριά που είναι απάνω από τη Νεβρόπολη.

Οι Γερμανοί ξεκίνησαν από την Καρδίτσα και η επίθεσή τους εκδηλώθηκε σε εκτεταμένο μέτωπο, από τη Μητρόπολη (Παλιόκαστρο), δεξιό όριο, μέχρι το Καλλίθηρο (Σέκλιζα) αριστερό όριο της παράταξης.

Πρωί-πρωί άρχισαν μ' ένα καταιγισμό πυροβολικού για να προκαλέσουν πανικό και στον άμαχο πληθυσμό και στα τμήματα του ΕΛΑΣ που ήταν εγκατεστημένα στην περιοχή αυτή.

Ο Εφεδρικός ΕΛΑΣ του χωριού συγκεντρώθηκε χωρίς καθυστέρηση και ενώθηκε με το τμήμα του ΕΛΑΣ που βρισκόταν στο χωριό. Το τμήμα αυτό διέθετε ένα όλομο και αρκετά βλήματα που χρησιμοποιήθηκαν κατάληλα, με τη συνεργασία του Εφ. ΕΛΑΣ, οι άνδρες του οποίου γνώριζαν πολύ καλά τα σημεία που οι Γερμανοί θα χρησιμοποιούσαν υποχρεωτικά για ν' ανεβούν στο χωριό κι από εκεί στη Νεβρόπολη που ήταν όπως έγινε αντιληπτό, ο πρώτος αντικειμενικός σκοπός.

Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας στάλθηκε στο τμήμα του ΕΛΑΣ, που ήταν στο χωριό διαταγή σύμπληξης (σύμφωνα με την αρχική διαταγή επιχειρήσεων) προς τη δεύτερη γραμμή άμυνας, επάνω από το χωριό Κρουονέρι, γιατί οι Γερμανοί από το Καλλίθηρο (Σέκλιζα), έφτασαν στη Νεβρόπολη, χωρίς να συναντήσουν αντίσταση του ΕΛΑΣ.

Όταν οι αντάρτες μετά τη διαταγή σύμπληξης, έφυγαν από το Βουνέσι, μαζί με τον Εφεδρ. ΕΛΑΣ, επικεφαλής του οποίου, ως σημειωθεί ήταν ο γράφων, μπήκαν στο χωριό οι Γερμανοί, που το βρήκαν έρημο σχεδόν τελείως από τους κατοίκους. Χωρίς καθυστέρηση κατά το προσφιλέ τους σύστημα, έβαλαν φωτιά στα σπίτια που είχαν γλυτώσει από τους Ιταλούς και σ' εκείνα που στο μεταξύ είχαν επισκευαστεί και σ' ένα από αυτά έκαψαν μαζί με το σπίτι και τη γερνόντισα τυφλή Παρασκευή (Τσεβή) Καφεντζή που έμεινε εκεί νομίζοντας ότι οι απάνθρωποι ναζιστές του Χίτλερ θα σεβαστούν την αναπηρία και την ηλικία της.

μας), αλλά έμενε με την οικογένειά μας στο Βουνέσι (χωριό της μητέρας μας) κι από εκεί βγήκε στον ΕΛΑΣ το καλοκαίρι του 1943.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμα ότι οι Γερμανοί μόλις έφτασαν στη Νεβρόπολη, έστειλαν ένα τμήμα τους στη Νεράιδα (θέρετρο της Καρδίτσας) όπου ήταν εγκατεστημένοι Ιταλοί στρατιωτικοί, από τότε που συνθηκολόγησαν και παρέδωκαν τον οπλισμό τους στον ΕΛΑΣ. Υπήρχε στο χωριό Νεοχώρι Καρδίτσας, ειδικό γραφείο του ΕΛΑΣ που φρόντιζε για τα ζητήματα των Ιταλών γενικά. Επειδή όμως ήταν δύσκολο να εξασφαλίσουν μόνοι τους οι Ιταλοί τα της διατροφής τους, το γραφείο αυτό επέτρεπε στους κατοίκους των γύρω χωριών (ανάμεσα στα οποία ήταν και τα χωριά που είχαν κάψει οι Ιταλικές στρατιωτικές αρχές, πριν από μερικούς μήνες), να παίρνουν στα σπίτια τους 1,2 ή και περισσότερους Ιταλούς, που θα μπορούσαν να τους χρησιμοποιήσουν στις εργασίες τους, αλλά παράλληλα να τους εξασφαλίζουν στοιχειώδη διατροφή και στέγη. Οσοι απασχολούσαν Ιταλούς στρατιωτικούς για τους παραπάνω λόγους έπαιρναν για επιδότηση μισή λίρα για κάθε Ιταλό το μήνα.

Οι Ιταλοί της Νεράιδας μόλις είδαν ότι οι Γερμανοί έφτασαν στη Νεβρόπολη, έφυγαν προς τα χωριά της Αργιθέας και της Ευρυτανίας για να σταθούν από τους ναζί που, όπως έγινε και σ' άλλες περιπτώσεις, εκτελούσαν όσους Ιταλούς έπιαναν. Οι ναζιστές πάντως δεν έφυγαν άπρακτοι. Αφού δεν βρήκαν Ιταλούς έκαψαν όλα τα σπίτια της Νεράιδας, χωρίς να σεβαστούν κι αυτή ακόμα την εκκλησία.

Στο οροπέδιο της Νεβρόπολης, οι Γερμανοί όποιους από τους κατοίκους των γύρω χωριών συναντούσαν, τους εκτελούσαν, χωρίς διατυπώσεις. Συγκεκριμένα έχω υπ' όψη μου ότι από την Κερασιά σκότωσαν το Γιώργο Δ. Ραποτό, το Γιώργο Μ. Κουτρουλιά και τραυμάτισαν σοβαρά, με διαμπερές τραύμα στο κεφάλι (είχαν την εντύπωση ότι κι αυτός σκοτώθηκε μαζί με τους άλλους δύο), το Σεραφείμ Γεροντόπουλο, που πέθανε ύστερα από λίγο καιρό, από το τραύμα αυτό. Επίσης τραυμάτισαν το Βαγγέλη Ι. Κόφρα, πυροβολώντας τον από μακριά, γιατί μόλις τους είδε έφυγε τρέχοντας και γλύτωσε τελικά.

ΑΛΛΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΦΕΔΡΙΚΟΥ ΕΛΑΣ

Εκτός από τις παραπάνω κινητοποιήσεις ο Εφεδρ. ΕΛΑΣ του Βουνεσιού είχε κι άλλες τέτοιες. Σημειώνω τις σπουδαιότερες:

1. Το φθινόπωρο του 1943, μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών και την παράδοση των μονάδων τους που ήταν στη δυτική Θεσσαλία και όλου του οπλισμού τους στον ΕΛΑΣ, οι Γερμανοί έστειλαν μια ισχυρή φάλαγγα από τη Λάρισα προς την περιοχή των Τρικάλων.

Συνέχεια στο επόμενο

Εύθυμα και σοβαρά

Σταύρου Κατοίκου

Η εφημερίδα μας έχει ανάγκη από αρθρογράφους για να είναι περισσότερο ενδιαφέρουσα και να εκδίδεται εγκαίρως διότι όσο δεν υπάρχουν κείμενα τόσο πιο πολύ καθυστερεί και οι χωριανοί μας παραπονιούνται. Το χωριό μας έχει πάρα πολλούς ικανούς ανθρώπους που μπορούν να γράφουν κάθε φορά έστω και ένα μικρό αρθράκι είτε από την επιστήμη τους είτε απ' τη ζωή του χωριού είτε ό,τι άλλο νομίζουν: Δυστυχώς όμως παρατηρείτε το φαινόμενο της αδιαφορίας κι έτσι γράφουν πάντα οι ίδιοι με αποτέλεσμα κάποτε να βαρεθούν κι αυτοί ή να εξαντλήσουν το υλικό που έχουν αποθηκευμένο μέσα τους και να τα βροντήσουν, οπότε να κινδυνεύσει και η συνέχιση της εφημερίδας μας πράγμα το οποίο θα είναι λυπηρό και ντροπή για το χωριό μας. Γι' αυτό ας πλαισιώσουν την εφημερίδα όσο πιο πολύ μπορούν.

Πάντως εγώ αν και φτωχά και ασυνάρτητα τα κείμενά μου όσο μπορώ θα τα συνεχίσω και σ' όσους δεν αρέσουν ας μην τα διαβάζουν. Θα συνεχίσω μέχρι να βρεθούν οι καλύτεροι.

Αυτή τη φορά θα ασχοληθώ με ορισμένα Χιουμοριστικά περιστατικά τα οποία διαδραματίστηκαν από ανθρώπους του χωριού μας;

Ένας νέος με μακριά μαλλιά, πριν μερικά χρόνια, πήγε στον τότε κουρέα του χωριού μας στον μπάρμπα Λία τον Νάνο και τον ρωτάει: - «Πόσο πάει μπάρμπα το κούρεμα;» - «Πενήντα δραχμές» του λέει ο κουρέας. - «Το ξύρισμα, πόσο;» - «Είκοσι δραχμές», λέει ο Κουρέας. - «Ε! τότε ξύρισε μου τα μαλλιά» λέει ο μαλλιάς. Τον αγριοκοίταξε ο μπάρμπα Λιάς και του λέει νευρικά: «'Αντε φύγε βρε χαμένη να μη σου κοπανίσω τη στίψη στο κεφάλι».

Παλιά - όμως όλοι θυμόμαστε - πριν φέρουν το νερό από το βουνό, το χωριό εξυπηρετούνταν από τις υπάρχουσες φυσικές πηγές «βρύσες». Ήταν όμως λίγο και το καλοκαίρι, που το χωριό μας γέμιζε κόσμο, δυσκολεύαν πολύ τα πράγματα. Έβλεπες στην κάθε βρύση να περιμένουν ουρές τα γυναικόπαιδα για ένα γκιούμι νερό. Έπρεπε να καθήσει 2-3 ώρες.

Μια ανήσυχη κυρά που θέλησε να κάνει την έξυπνη την πάτησε σαν αγράμματη. Πήγε στη βρύση φορτσάτη και δόθηκε πολύ βιαστική και ίσια το γκιούμι της στο κανάλο για νερό λέγοντας: «Αφίστημι μαρί γυναίκις να πάρου λίγου, έχου του κρέας στην κατσαρόλα θα κουλήσ'» Οι άλλες που να την αφήσουν, της σπρώξανε το γκιούμι της και της είπαν: «όλες έχουμε φαί στη φωτιά θάρθουν οι άνδρες μας να φαν». Εκεί που περίμενε η καμένη η θεία μαραμένη ακούγεται η φωνή του μικρού γιού της από πιο πέρα να λέει: «Ω! μάνα, τα λάχανα κόλσαν στην κατσαρόλα». Ε! ακούγοντας οι άλλες σκάσαν στα γέλια και της είπαν: «Λάχανα είχες κι ήθελες να πάρεις πρώτη, να μη σου καεί το κρέας». Κι έτσι δεν έπιασε το κόλπο της θείας αλλά έγινε νούμερο στις άλλες.

Ο Κώστας λέει σ' έναν φίλο του:

— «Ρε, τι διάολο τα κάνει αυτός ο Γιάννης τα λεφτά; Ούτε προχτές είχε, ούτε χτές, ούτε σήμερα έχει».

— «Και σένα τι σε νοιάζει; Σου ζήτησε δανεικά;»

— «Όχι ρε. Εγώ του ζήτησα».

Η έκδοση της εφημερίδας εξαρτάται άμεσα από τις συνδρομές των αναγνωστών, ενισχύστε οικονομικά την ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ, την δικιά μας φωνή...

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Δίμηνη Εφημερίδα
του Συνδέσμου Απανταχού
Μορφωθιωτών

Δ/νση: Αγίας Αναστασίας 5
Περισσός ΑΘΗΝΑ

Τ.Κ. 142 32

ΤΗΛ.: 5019.686

975.2345

Διευθύνεται από
Συντακτική Επιτροπή
Υπεύθυνος Έκδοσης
Γ.Σ. Κοντοστέργιος
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τάσος Οικονομίδης
Μ. Αντύπα 90, Ηλιούπολη
Τηλ.: 994.2552

• Τα ενυπόγραφα κείμενα
εκφράζουν τις απόψεις
του συγγραφέα.

• Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Πριν κάμποσα χρόνια όπως ξέρουμε όλοι μας, όλο σχεδόν το χωριό ζούσε με την μεταφορά στα καμποχώρια, των λαθρέων ξύλων. Πήγαιναν τα ξύλα και τότε πέρνανε σιτάρι ή καλαμπόκι και τότε χρήματα. Ο Μπάρμπα-Περικλής ο Κατοίκος είχε συμφωνημένο στο Μακριχώρι ένα φορτίο Φούρκες για καλύβα. Έπρεπε όμως να είναι ύψους τρία μέτρα οι φούρκες. Έλα όμως που δεν έβρισκε εκείνα τα χρόνια εύκολα τέτοιες φούρκες. Τέλος, πήγε στο δάσος έκοψε ό,τι βρήκε αλλά όχι τρία μέτρα. Φόρτωσε από βραδής και κατά τις 2.00 την νύχτα, βρέθηκε στην αυλή του αγοραστή. Τον φώναξε, βγήκε έξω ο караγκούνης, σκοτάδι ήταν και κράταγε το καντίλι στο χέρι. Ξεφορτώνουν τις φούρκες και βλέποντάς τες ο караγκούνης του φάνηκαν κοντές. «Ρε Περικλή σαν κοντές μου φαίνονται, είναι 3 μέτρα αυτές;» Κι ο Περικλής του λέει: «Πιο ρα χαμένη είνι δίπλα κι οι φαίνονται κοντές, να τις σκόσουμι λόρθις να ιδείς α! τίρα να ιδείς που φτάνι φέξι ψηλά Φέγγοντας ο Караγκούνης ψηλά με το καντήλι σήκωνε ο μπάρμπα την φρούρκα και την ακούμπαγε στο ζωνάρι του ο αγοραστής δεν κατάλαβε τίποτα διότι κοιτούσε την κορυφή που φτάνει κι έτσι συμφώνησε ότι είναι το μέγεθος που ήθελε κι έτσι πηρε τα χρήματα ο μπάρμπα κι έγινε Λούης που λέμε.

Γινόντουσαν τότε πάρα πολλά τέτοια απ' τους ορεινούς στα χωριά του κάμπου. Ο κόσμος αυτός τότε ήταν πολύ αθώος και χοντροκέφαλος σήμερα όμως έχουν αλλάξει πάρα πολύ.

Ο άλλος έβαλε τους χωριάτες και μαζέψαν όλες τις χελώνες της περιοχής για να πάρουν, λέει, χρήματα. Αυτό μας το μολογούσε ο ίδιος ο πρωταγωνιστής της ιστορίας αυτής. Υπηρετούσε, λέει φαντάρος και το τάγμα του καταστύγωνσε έξω από ένα χωριό του κάμπου. Πάνω σ' ένα λόφο είχε τη σκηνή του ο λοχαγός ο οποίος αγαπούσε πολύ τον χωριανό μας αυτόν, γι' αυτό και τον είχε σαν ιπποκόμο του. Τον αγαπούσε δε, για το πλούσιο χιούμορ που διέθετε κι έκανε πάντα τον λοχαγό του κι όλο τον λόγο να γελάει.

Μια μέρα που ο λοχαγός έλειπε, σκέφτηκε να του κάνει και αυτού μια πλάκα διότι είχε όλο το θάρρος και το θράσος. Φώναξε έναν χωριάτη και του λέει θέλεις να οικονομήσεις παράδες; - «Πώς δε θέλω λέει εκείνος». - «Τότε θα κάνεις αυτό που θα σου πω».

Πες κι άλλους χωριανούς σου και μαζέψτε όσες χελώνες μπορείτε. Θα παίρνετε ένα φράγκο τη μία, τις θέλει ο λοχαγός μου, τις στέλναι έξω για φάρμακα.

Ακούγοντας ο караγκούνης, ένα φράγκο η μία, έτρεξε αμέσως φώναξε κι άλλους και μαζεύτηκαν έξω απ' τη σκηνή του λοχαγού καμιά τριανταριά σακιά χελώνες. Ο δημιουργός αυτής της Ιστορίας βλέποντας να τόχουν πάρει στα ζεστά τι να κάνει, μοναδική λύση ήταν η φυγή. Σκατός στο χωριό. Κάποια ώρα έρχεται ο λοχαγός και βλέποντας τη σκηνή του γεμάτη χελώνες έγινε έξω φρενών. Τους ρώτησε ποιος σας έβαλε να κάνετε αυτή τη δουλειά; Είπαν τ' όνομα του και ο λοχαγός κατάλαβε αμέσως τι συνέβη. Αλλά αντί να το βάλει στα γέλια τους λέει άντε να χαθείτε, είστε άξιοι της μοίρας σας, τσακιστείτε πάρτε τις χελώνες από δω και απομακρυντέ τις. Κι έτσι πήρα/ πάλι τα σακιά στον ώμο τους και κατηφόρησαν βρίζοντας κι απειλώντας τον πρωταγωνιστή της υπόθεσης ο οποίος έπειτα απ' αυτό δεν ξαναπάτησε το πόδι του στο χωριό αυτό. Ο Λοχαγός φρόντισε και τον μετέθεσε, αλλιώς την είχε άσχημα. Όταν λέμε υπηρετούσε στα καμποχώρια της Καρδίτσας δεν είναι τώρα πρόσφατο είναι πάνω από 50 χρόνια. Πάντως ο πρωταγωνιστής της υπόθεσης ζει στο χωριό μας. Τώρα, το πόσο αληθεύουν όλα αυτά εκείνος το ξέρει.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗ ΡΕΝΤΙΝΑ

Δημιουργήθηκε Μουσείο Εθνικής Αντίστασης (Ε.Α.) στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου Ρεντίνας εκεί όπου λειτουργήσε η Σχολή Αξιωματικών του ΕΛΑΣ.

Η δημιουργία του Μουσείου Ε.Α. είναι αποτέλεσμα συνεργασίας της Ένωσης Αγραφιώτικων Χωριών και της κοινότητας Ρεντίνας. Τα εγκαίνια έγιναν μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα, στο διήμερο που πραγματοποιήθηκε το 4ο Αναπτυξιακό Συνέδριο Αγράφων.

Η ίδρυση μουσείου Ε.Α. στα Άγραφα αποτελεί δικαίωση του Αγραφιώτικου Λαού διότι ως γνωστόν τα Άγραφα πρόσφεραν πολλά στον Αγώνα κατά των κατακτητών. Εκεί λειτουργήσε η πρώτη Σχολή Αξιωματικών του ΕΛΑΣ, το πρώτο και μοναδικό Αντάρτικο Αεροδρόμιο, το πρώτο τυπογραφείο. Από 'κει καθοδηγήθηκε η «μάχη της Σοδειάς», οι αντάρτες και απελευθέρωσαν την πρώτη πόλη στην Ευρώπη, την Καρδίτσα.

Οι υπεύθυνοι του Μουσείου κάνουν έκκληση σε όσους έχουν φωτογραφικό ή άλλο υλικό σχετικό να το προσφέρουν για τον εμπλουτισμό του.

ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις κοινοτικές εκλογές που έγιναν στο χωριό στις 14 Οκτώβρη εκλέχτηκε καινούριο κοινοτικό συμβούλιο που αποτελείται από τους:

Νάνο Θωμά Πρόεδρο

Σταύρου Σωτήριου του Ηλία

Κοτοπούλη Σωτήριο

Νασιάκο Χρήστο

Σακελλαρίου Τρύφωνα

Παΐση Δημήτριο

Σκουφή Απόστολο του Ευαγγέλου

Η εφημερίδα μας εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους.

Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ

Κατά 100% πριμοδοτούνται φέτος οι εκριζώσεις αμπελώνων από την ΕΟΚ, ενώ μέχρι πέρυσι συμμετείχε στην πριμοδότηση και το κράτος - μέλος με ποσοστό 30%.

Η ευνοϊκή αυτή εξέλιξη ευνοεί τους Αμπελουργούς, ιδιαίτερα σήμερα που η μέση αποζημίωση ανά στρέμμα φτάνει τις 140.000 δρχ.

Υπενθυμίζεται ότι το κοινοτικό αυτό πρόγραμμα θα ισχύσει μέχρι το 1996 και ο αμπελοκαλλιεργητής που θα αποδεχθεί την εκρίζωση και θα εισπράξει την επιδότηση, υποχρεούται να μην καλλιεργήσει την έκταση αυτή επί 16 χρόνια.

Σημειώνεται τέλος ότι η συνολική δαπάνη για τις αποζημιώσεις των 80.000 στρεμμάτων (τόσα έχουν εκριζωθεί) υπολογίζονται στα 12 δισ. δρχ. και το πρόβλημα που ανακύπτει τώρα είναι, αν το ποσό αυτό θα καταβληθεί μέχρι τις 31-12-90 στους δικαιούχους αμπελοκαλλιεργητές.

Γιατί η εμπειρία των προηγούμενων χρόνων κάθε άλλο παρά ενθαρρυντική είναι.

ΙΔΡΥΘΗΚΕ Η ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Στο αρ. 103 φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (τεύχος Α') της 31/7/90 δημοσιεύτηκε το αρ. 251 Προεδρικό διάταγμα σύμφωνα με το οποίο ιδρύθηκε η Μέση Τεχνική Επαγγελματική Νοσηλευτική Σχολή Καρδίτσας.

Η Σχολή λειτουργεί στο χώρο του Νοσοκομείου είναι χωρίς Οικοτροφείο και θα εκπαιδεύει 35 σπουδαστές το χρόνο. Η εισαγωγή των σπουδαστών για φοίτηση στη Σχολή γίνεται με βάση τον βαθμό του απολυτηρίου Γ' τάξεως Γυμνασίου ή Λυκείου. Το 15% των σπουδαστών θα εισάγονται με κοινωνικά κριτήρια.

Μαύροι καπνοί που βγαίνουνε
μέσα από τα φουγάρα
και τον πλανήτη σκέπασαν
βαριά χτυπάει η καμπάνα.

Μαύροι καπνοί μας πνίγουνε
σε Ανατολή και Δύση
και μες τα χαμολούλουδα
χανόμαστε απ' τη ζήση.

Μαύροι καπνοί τυλίξανε
τον δόλιο τον πλανήτη
τα κύματα τη θάλασσα
θα σβήσει πια η ζήση.

Φωνή να βγει από παντού
να σβήσουν τα φουγάρα
και ο πλανήτης ξάστερος
να φύγει πια η αντάρα.

Μπέκος Κων/νος, Βόλος

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

ΠΑΡΗΝΘΟΣ 55 ΚΥΨΕΛΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΑΦΕΝΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

